

[Ministeren for offentlige arbejder]

Malmø og den valgte: København–Helsingborg. Svenskerne ønskede Helsingborg som udgangspunkt for ruten, da forholdene i Malmø ikke uden meget store ændringer var egnede til håndtering af de godsmængder, der forventes. På dansk side ville det have krævet meget betydelige investeringer i havne- og landanlæg, såfremt endepunktet for ruten skulle være Helsingør, og Københavns frihavn blev derfor foretrukket.

Det har således både på svensk og på dansk side været væsentligt at begrænse omfanget af investeringer, der ikke kan nyttiggøres ved en senere etablering af en fast forbindelse. Det kan oplyses, at den i begrundelsen for spørgsmålet omtalte tunnel i Helsingborg under alle omstændigheder vil være til fortsat nytte, og den har på grund af de vanskelige trafikforhold været ønsket gennem længere tid såvel af de svenske statsbaner som af Helsingborg kommune.

På den danske landstrækning foretages der ikke i forbindelse med DanLink nyanlæg af betydning, og valget har stået imellem, om trafikken skal benytte strækningen Helsingør–Ryparken–Nørrebro–Vigerslev eller strækningen Frihavnen–Ryparken–Nørrebro–Vigerslev. Trafikken mellem Ryparken og Vigerslev påvirkes således ikke af valget af overfartsalternativ.

En bygning af en tunnel under København, som i givet fald skulle være meget lang, er ikke indgået i overvejelserne, allerede fordi der ville blive tale om en i forhold til projektet helt urimelig investering.

Der skal i den forbindelse mindes om, at der langs DanLink-strækningen i København på trods af trafikstigningen som altovervejende hovedregel vil blive tale om et fald i såvel de gennemsnitlige som de maksimale støjniveauer som følge af nedsat hastighed og indsættelsen af støjsvage lokomotiver.

Endelig skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslag L 161, som blev fremsat den 30. januar 1986 og med ændring vedtaget den 21. marts 1986.

Spm. nr. S 1006

Til *socialministeren* (21/4 86) af:

Kofod-Svendsen (KrF):

»Finder ministeren det rimeligt, at tjenestemænd, der modtager erstatning efter loven

om erstatning til besættelsestidens ofre, får ydelsen reguleret – med det resultat, at de får mindre udbetalt end ikke-tjenestemænd eller tjenestemænd, der modtager erstatning efter loven om arbejdsskadeforsikring?«

Begrundelse

Ifølge beregninger, der er foretaget angående tjenestemænd, der modtager erstatning efter loven om erstatning til besættelsestidens ofre, får de udbetalt langt mindre end skadelidte, der ikke modtager tjenestemandspension, eller tjenestemænd, der modtager erstatning af tilsvarende størrelse efter loven om arbejdsskadeforsikring.

Det er rimeligt, at de forskellige pensioner og erstatninger, der fra det offentlige ydes en person, samordnes, således at dobbeltforsørgelse undgås, men hvis resultatet af samordningen reelt bliver, at en erstatningsmodtager får mindre udbetalt end den højeste af de samordnede ydelser, så bør reglerne ændres.

Svar (2/5 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Ifølge § 24, stk. 2, i lov om erstatning til besættelsestidens ofre nedsættes erstatningen, hvis der tilkommer den tilskadedkomne eller de efterladte pension eller anden årlig ydelse fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune eller en statsunderstøttet pensionskasse eller pensionsfond. Herefter udbetales det beløb, hvormed erstatningen overstiger værdien af den del af pensionen eller den årlige ydelse, der er tilvejebragt af offentlige midler.

Sikringsstyrelsen afgør, hvorvidt et overskydende beløb fremkommer, og i bekræftende fald hvor stort det bliver. Ved invaliditetserstatninger beregnet efter en invaliditetsgrad på 25 pct. eller derunder foretages intet fradrag i erstatningen. Invaliditetserstatninger beregnet efter en højere invaliditetsgrad kan ikke ansættes lavere end erstatninger svarende til en invaliditetsgrad på 25 pct.

En tjenestemandspensionist vil altså altid ud over tjenestemandspensionen være berettiget til en erstatning efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, der mindst svarer til en invaliditetsgrad på 25 pct. Er tjenestemandspensionen lavere end erstatningsydelsen, udbetales det overskydende rentebeløb.